

Slavnost Narození Ježíše Krista - Půlnoční (2024)

1. čtení - Iz 9,1-3.5-6

Syn je nám dán!

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo, obyvatelům temné země vychází světlo. Dáváš mnoho jásotu, zvětšuješ radost; veselí se před tebou, jako se jásá o žních, jako plesají ti, kdo se dělí o kořist. Neboť jho, které ho tížilo, hůl na jeho šíji a bodec jeho otrokáře jsi zlomil jako za midjanských dnů. Hle, dítě se nám narodilo, syn je nám dán, vládu má na svém rameni a dostal jméno podivuhodný rádce, mocný Bůh, věčný otec, kníže pokoje. Jeho vladařství vzroste a pokoje nebude konce; (bude vládnout) na Davidově trůně a v jeho království, aby je upevnil a utvrdil právem a spravedlností od tohoto času až navěky! Způsobí to horlivost Hospodina zástupů.

Mezizpěv - Žl 96,1-2a.2b-3.11-12.13

Odp: Dnes se nám narodil Spasitel, Kristus Pán.

Zpívejte Hospodinu píseň novou,
zpívejte Hospodinu, všechny země!
Zpívejte Hospodinu, velejte jeho jméno!

Rozhlašujte den po dni jeho spásu,
vypravujte mezi pohany o jeho slávě,
mezi všemi národy o jeho divech.

Radujte se, nebesa, zajásej, země,
zahuč, moře a vše, co je naplňuje.
Zaplesej, pole a vše, co je na něm.
Tehdy se rozveselí všechny lesní stromy.

Před Hospodinem, že přichází,
že přichází řídit zemi.
Bude řídit svět spravedlivě,
národy bude spravovat věrně.

2. čtení - Tit 2,11-14

Projevila se Boží dobrota všem lidem.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Titovi.

Projevila se Boží dobrota, která přináší spásu všem lidem. Vede nás k tomu, abychom se odřekli bezbožného života i světských žádostí a žili v tomto nynějším věku rozvážně, spravedlivě a zbožně a přitom očekávali v blažené naději slavný příchod našeho velikého Boha a spasitele Krista Ježíše. On vydal sám sebe za nás, vykoupil nás z každé špatnosti a očistil si nás, abychom byli jeho vlastním lidem, horlivým v konání dobrých skutků.

Zpěv před evangeliem - srov. Lk 2,10-11

Aleluja. Zvěstuji vám velikou radost: Dnes se nám narodil Spasitel, Kristus Pán. Aleluja.

Evangelium - Lk 2,1-14

Dnes se vám narodil Spasitel.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

V těch dnech vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby se v celé říši provedlo sčítání lidu. To bylo první sčítání a konalo se, když byl v Sýrii místodržitelem Kvirinius. Šli tedy všichni, aby se dali zapsat, každý do svého města. Také Josef se odebral z galilejského města Nazareta vzhůru do Judska do města Davidova, které se jmenuje Betlém, protože byl z rodu a kmene Davidova, aby se dal zapsat spolu s Marií, sobě zasnoubenou ženou, která byla v pozeňnaném stavu. Když tam byli, naplnil se jí čas, kdy měla porodit. A porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plének a položila do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místo. V té krajině nocovali pod širým nebem pastýři a střídali se na hlídce u svého stáda. Najednou u nich stál anděl Páně a sláva Páně se kolem nich rozzářila a padla na ně veliká bázeň. Anděl jim řekl: "Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechny lid: V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel - to je Kristus Pán. To bude pro vás znamením: Naleznete děťátko zavinuté do plének a položené v jeslích." A náhle bylo s andělem celé množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: "Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má (Bůh) zalíbení."

Homilie

I když máš dobré, mladé a zdravé oči, nemusíš ještě něco vidět. Stále potřebuješ světlo. Teprve na světle uvidíš svět kolem sebe. Uvidíš, co je za tebou, uvidíte, co je před tebou.

Vánoce jsou oslavou Světla, které přichází na svět. „Národ, který chodil ve tmě, spatřil veliké světlo, nad obyvateli země temnoty zazářilo světlo.“ (Iz 9,1)

Snad proto byl pro oslavu tohoto svátku vybrán čas, kdy je největší tma, kdy je noc nejdelší, aby bylo vidět to nejdůležitější. Abychom viděli Světlo!

Světlo přichází na svět! Jenže osvílí nás toto Světlo?

Protože i když máš dobré, mladé, zdravé oči... i když se všechno topí ve světle... můžeš dál nic nevidět, pokud tvé oči zůstanou zavřené.

Světlo přichází na svět! Otevři oči!

Co vidíš?

I když máš dobrý zrak, i když máš světlo, i když máš otevřené oči, nemusíš nutně vidět, co je před tebou.

Velmi často místo toho, abychom viděli to, co tam skutečně je, vidíme to, co chceme vidět. To znamená, že to, co vidíme, svým způsobem pojmenujeme, posuzujeme, interpretujeme.

A pak, i když jsme ve světle, bloudíme jako ve tmě.

Ježíš přichází na svět jako světlo a mnoho, velmi mnoho lidí, žije ve tmě, pohybuje se ve tmě, umírá ve tmě. Je možné žít ve tmě, i když jsme v kostele na půlnoční mši sv. a krásně, plným hlasem zpíváme vánoční písně.

Rozměry naší slepoty jsou různé. Různé jsou naše zkreslené a nepravdivé pohledy na svět. Není možné je všechny vyjmenovat. Proto bych se o letošních Vánocích rád zastavil jen u jedné věci. Jedné, ale myslím, že naléhavé.

Omylem je přesvědčení, že všichni lidé na světě se dělí na dobré a špatné.

To je omyl! Pokud se podíváme na nějakého člověka a řekneme si „to je dobrý člověk“, děláme chybu! Stejně tak děláme chybu, když se podíváme na člověka a řekneme si „to je špatný člověk“.

Pokud se díváme sami na sebe a jednoznačně se vidíme jako dobří nebo špatní, děláme chybu, vidíme špatně.

Lidé se nedělí na špatné a dobré! Ale my bychom si velmi přáli, aby tomu tak bylo. Jak jednoduchý by pak byl svět. Dobří a špatní, vše jasné. Dobří jsou samozřejmě všichni naši a vlastní, špatní jsou samozřejmě všichni jejich a cizí.

Dobří stoprocentně, až do dna, a ty špatní absolutně, až do konce.

Jak jednoduchý je to svět, jenže naprosto falešný.

Lidé se nedělí na špatné a dobré! Na světě je zlo i dobro, ale je rozmístěno jinak, než bychom si přáli.

Zlo a dobro je ve mně, zlo a dobro je v tobě. Zlo a dobro je v „nás“, zlo a dobro je v „nich“. Hranice mezi dobrem a zlem prochází každým z nás, naším srdcem.

A tato hranice se pohybuje. Ať už na jednu, nebo na druhou stranu. Můžeš být lepší a lepší, můžeš být horší a horší.

Stáváš-li se lepší, nikdy nebudeš dokonalý, vždy v sobě najdeš nějaké zlo, slabost, hřích. Stáváš-li se horší, vždy v sobě najdeš alespoň malý kousek dobra.

Tak je v nás. Je to tak i v člověku, kterého potkáváme.

V každém člověku! Bez ohledu na jeho národnost, barvu pleti, náboženství, politické názory, kulturu.

Dobře se podívej, otevři oči, posviť si a chtěj vidět to, co je, a ne to, co bys chtěl vidět.

Bůh si váží člověka! Každého! Protože vidí to dobré! Vidí dobro, které v něm je, i když je to zrnko zaplavené mořem nepravosti.

Bůh si člověka váží. Proto by si každý z nás měl člověka také vážit. Každého člověka.

Můžeme se lišit, hádat se, dokonce spolu bojovat, ale nikdy to nemůže vykolejit úctu k sobě navzájem.

Když se člověk narodí, je maličký, pak roste a stává se velký.

Dnes je Ježíš jako miminko zabalený v plenkách položený v jeslích. Zítra vezme kříž, vystoupí na Golgotu a zachrání svět.

Otevři oči a podívej se! Podívej se nejprve na sebe. Podívej se do svého srdce. Podívej se na dobrotu, která je uložena v srdci, i když je jen nepatrná. A nech ji růst, pěstuj ji, aby jí bylo stále více. Nech v sobě růst dobro!

A pak se podívej na své bližní. Nejlépe na někoho, koho nemáš rád. A uvidíš v něm také to dobré. Dívej se pozorně, určitě to uvidíš. A o toto dobro také pečuj. Pěstuj ho, aby ho bylo víc, aby mohlo růst, zrát, množit se.

Není to snadné! Je pro nás snazší vidět zlo, snazší je vidět zlo v sobě a odsoudit se. Je asi ještě snazší vidět zlo v druhém.

A přece v lidech jsou obojí. Neexistují lidé, kteří by byli zcela dobří nebo zcela špatní. Jde jen o to, že místo abychom viděli to, co je, rádi se díváme a sytíme se tím, co chceme vidět.

Co s tím?

Existuje jen jeden způsob. Pro tyto duchovní oči existuje jen jeden „oční“ Lékař - Ježíš.

On má pro nás mocnou diagnózu. Jste „chudí, slepí a nazí“. (Zj 3,17c) A napíše recept. Jen u mě je „balzám na pomazání tvých očí, abys viděl“. (srov. Zj 3,18)

V evangeliích Ježíš tolikrát otevírá oči slepým. Jako by nás chtěl přesvědčit, že je to možné, že můžeme vidět, že náš zrak může být uzdraven, že se naše oči mohou otevřít.

Otevřou se?

Jednou se Ježíš setkal se slepcem (Jan 9). Plivl na zem, udělal z ní bláto a přiložil ho na oční víčka slepce. Řekl mu, aby se šel umýt do rybníka Siloe. Slepec šel, umyl se a začal vidět.

Jeden půjde, a druhý bude stát krok před zázrakem se zaschlým blátem na očích.

„Národ kráčející ve tmě spatřil veliké světlo, nad obyvateli země temnoty zazářilo světlo.“

Vzešlo dnes toto Světlo pro tebe? Vidíš ho? Otevřeš své oči? Pomažeš je? Umyješ si je v Boží milosti?

Jsi ochoten vidět, prohlédnout, prozřít?

Ježíš se jednou nedaleko Jericha setkal s jiným slepcem. (Mk 10,46-52) Ježíš se ho zeptal: „Co chceš, abych ti udělal?“ Není to zvláštní a divné? Není zřejmé, že tento muž chce vidět?

Možná se to tak zdá, ale vůbec to není samozřejmé!

„Světlo svítí ve tmě“ (srov. J 1,5), ale „lidé si více zamilovali tmu než světlo“ (srov. J 3,19).

Zanechávám ti tedy tyto otázky....

Opravdu chceš vidět, prohlédnout, prozřít?

Opravdu chceš otevřít oči a uvidět Boha?